

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Bajkalská 21/A, P.O. BOX 29, 827 99 Bratislava 27

Číslo : **SK/0437/99/2019**

Dňa : **29.07.2021**

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **Uppsala s.r.o., sídlo: Tamaškovičova 17, 917 00 Trnava, IČO: 46 612 700**, kontrola vykonaná dňa 23.05.2019 a dňa 14.06.2019 v prevádzkarni FIT UP, Na bráne 4, Žilina, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj, č. P/0127/05/2019 zo dňa 02.09.2019, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške 900,- EUR, slovom: deväťsto eur, pre porušenie § 4 ods. 2 písm. c) a § 4 ods. 3 vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

napadnuté rozhodnutie vo výrokovej časti, ako aj v príslušnej časti odôvodnenia **m e n í** tak, že časť výroku, ktorým bolo konštatované porušenie povinnosti **podľa § 4 ods. 3** zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov **vypúšťa**

a

pre porušenie povinnosti predávajúceho podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov sa účastníkovi konania – **Uppsala s.r.o., sídlo: Tamaškovičova 17, 917 00 Trnava, IČO: 46 612 700**, kontrola vykonaná dňa 23.05.2019 a dňa 14.06.2019 v prevádzkarni FIT UP, Na bráne 4, Žilina, podľa § 24 ods. 1 vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa, ukladá peňažná pokuta vo výške **500,- EUR, slovom: päťsto eur**. Uloženú pokutu je účastník konania povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS: 01270519.

Ostatná časť výroku ostáva bez zmeny.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj, rozhodnutím uložil účastníkovi konania – Uppsala s.r.o., - peňažnú pokutu vo výške 900,- €, pre porušenie povinnosti podľa § 4 ods. 2 písm. c) a § 4 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Dňa 23.05.2019 a dňa 14.06.2019 vykonali inšpektori SOI v prevádzkarni FIT UP, Na Bráne 4, Žilina kontrolu, pri ktorej bolo zistené, že účastník konania porušil zákaz používať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách; porušil zákaz odmietnuť poskytnúť spotrebiteľovi službu, ktorá je v jeho prevádzkových možnostiach.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

Odvolací orgán podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2 ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia č. P/0127/05/2019 zo dňa 02.09.2019, ako aj konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, odvolací orgán zistil dôvod na jeho zmenu. Podľa právneho názoru odvolacieho orgánu nebolo v predmetnom správnom konaní nad akúkoľvek pochybnosť relevantne preukázané, že účastník konania bezdôvodne a svojvoľne odmietal poskytovanie služieb predmetnému spotrebiteľovi. V prípade, ak je spotrebiteľ presvedčený o tom, že zo strany poskytovateľa služieb v oblasti fitnes a posilňovania boli porušené jeho spotrebiteľské práva, môže sa podľa § 9 ods. 2 antidiskriminačného zákona (zákon č. 365/2004 Z. z.) domáhať svojich práv na súde. Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 cit. zákona: „Každý sa môže domáhať svojich práv na súde, ak sa domnieva, že je alebo bol dotknutý na svojich právach, právom chránených záujmoch alebo slobodách nedodržaním zásady rovnakého zaobchádzania. Môže sa najmä domáhať, aby ten, kto nedodržel zásadu rovnakého zaobchádzania, upustil od svojho konania, ak je to možné, napravil protiprávny stav alebo poskytol primerané zadosťučinenie; ak ide o nedodržanie zásady rovnakého zaobchádzania z dôvodu oznámenia kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti, môže sa tiež domáhať neplatnosti právneho úkonu, ktorého účinnosť bola podľa osobitného predpisu pozastavená.“ Odvolací správny orgán zastáva názor, že správanie spotrebiteľa sa prieči dobrým mravom. Dobré mravy je potrebné chápať ako všeobecne uznávané minimum spoločenských hodnôt; dobrými mravmi sú pravidlá správania sa, ktoré sú v prevažnej miere v spoločnosti uznávané a tvoria základ fundamentálneho hodnotového poriadku (*Uznesenie Ústavného súdu SR z 24. 2. 2011, č. k. IV. ÚS 55/2011-19*). V danom prípade prihliadol odvolací orgán na doloženú e-mailovú komunikáciu z roku 2019, ktorá obsahuje vo vzťahu k predávajúcemu, resp. jeho zamestnancom narážky urážlivého, dokonca sexuálneho a vulgárneho charakteru. Na základe uvedeného odvolací orgán zobral do úvahy tvrdenie účastníka konania uvedené v odvolaní, podľa ktorého nie je možné absolútne nekriticky rozhodovať v prospech spotrebiteľa bez toho, aby vo veci rozhodujúci správny orgán nevzal do úvahy správanie spotrebiteľa, ktoré bezprostredne predchádzalo reakcii (konaniu, správaniu) poskytovateľa služby, zvlášť v prípade, keď poskytovateľ služby odmietnutím poskytnutia služby chráni iných spotrebiteľov, ktorých postavenie, a teda aj práva, sú postavené na rovnakej úrovni, ako sú práva nevhodne sa správajúceho spotrebiteľa. Odvolací orgán rozhodol v zmysle zásady *in dubio pro reo* v prospech účastníka konania aj z dôvodu, že voči predmetnému účastníkovi konania odvolací orgán neidentifikoval podobné praktiky voči akýmkoľvek iným spotrebiteľom. Nakoľko uvedenou zmenou rozhodnutia došlo k upusteniu od sankcionovania povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 4 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, odvolací orgán pristúpil aj k primeranej zmene výšky postihu, a to tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia odvolací orgán nezistil.

V zmysle § 47 ods. 6 Správneho poriadku odvolací orgán opravuje chybu, ktorá vznikla pri písomnom vyhotovovaní napadnutého rozhodnutia. Uvedené pochybenie spočíva v tom, že v napadnutom rozhodnutí prvostupňový správny orgán uvádza nesprávny názov účastníka konania „Uppsala, s.r.o.“, čo odvolací orgán touto cestou opravuje a dáva do súladu s názvom účastníka konania uvedeným v Obchodnom registri Slovenskej republiky a vyššie uvedené nahrádza správnym znením „Uppsala s.r.o.“. Uvedená oprava nemá žiadny vplyv na právne účinky napadnutého rozhodnutia.

Povinnosťou účastníka konania bolo nepoužívať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách; čo účastník konania porušil.

Kontrolou dňa 23.05.2019 a dňa 14.06.2019 v prevádzkarni FIT UP, Na Bráne 4, Žilina bolo zistené, že v *Prevádzkovom poriadku umiestnenom na webovom sídle účastníka konania www.fitup.sk, bez uvedenia dátumu platnosti*, (ktorý bol dňa 14.06.2019 vytlačený na Inšpektoráte SOI so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj a bol verifikovaný podpisom konateľa spoločnosti Uppsala s.r.o. a pečiatkou danej spoločnosti a tvorí prílohu č. 9 k inšpekčnému záznamu zo dňa 14.06.2019) v bode 3. *Pokyny, obmedzenia a zákazy týkajúce sa návštevníkov* bolo uvedené: „*Užívateľ je oprávnený počas svojho pobytu v priestoroch FIT UP! štúdia používať uzamykateľné skrinky za účelom uskladnenia svojich vecí. ... Poskytovateľ nezodpovedá za stratu, odcudzenie, poškodenie alebo zničenie vecí užívateľa uložených v uzamykateľných skrinkách. ...*“, čím účastník konania ako poskytovateľ služieb porušil zákaz používať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, keď podmienka stanovená poskytovateľom služieb vnášala značnú nerovnováhu do práv a povinností zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, čo je v rozpore s § 53 ods. 4 písm. d) zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), nakoľko obmedzovala právo spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za škodu, pretože poskytovateľ služieb sa nemôže zbaviť zodpovednosti za škodu na odložených veciach v priestoroch ním na to určených, t. j. v skrinkách, a to ani jednostranným vyhlásením.

Týmto konaním účastníka konania došlo k porušeniu § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa.

Za zistený nedostatok účastník konania ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá.

V podanom odvolaní účastník konania uvádza, že každý návštevník fitnesscentra prevádzkovaného účastníkom konania si v prípade, ak si veci ukladá v skrinke, zamyká túto skrinku vlastným zámkom, a nie zámkom patriacim účastníkovi konania. Uvedené ustanovenie nie je preto v rozpore s OZ. Toto porušenie nebolo zo strany SOI v správnom konaní, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodnutia vytknuté. V súvislosti s odmietnutím poskytnutia služby účastník konania uviedol, že to bola reakcia na hrubé, nevhodné a neakceptovateľné správanie sa konkrétneho spotrebiteľa (sťažovateľa, o ktorého sa v tomto prípade jedná). Podľa vyjadrenia účastníka konania je rozhodnutie SOI v tomto prípade arbitrálne, a to v tom, že SOI vôbec nepreskúmala správanie konkrétneho spotrebiteľa (sťažovateľa), ktorého následkom bolo odmietnutie poskytnutia služby zo strany účastníka konania. Účastník konania má za to, že SOI úplne odignorovala návrhy účastníka konania obsiahnuté vo vyjadrení k oznámeniu o začatí správneho konania zo dňa 09.02.2017 a nevysporiadala sa s dôkazmi. Účastník konania vo vyššie uvedenom vyjadrení k oznámeniu o začatí správneho konania zo dňa 09.02.2017 navrhol vykonať výsluch svedkov, ktorí zažili, a môžu dosvedčiť, ako sa daný spotrebiteľ správal k zamestnancom účastníka konania, ako aj k ostatným spotrebiteľom. Na tieto argumenty nebrala SOI pri vydaní rozhodnutia žiadny zreteľ. Podľa účastníka konania nie je možné absolútne nekriticky rozhodovať v prospech spotrebiteľa bez toho, aby vo veci rozhodujúci orgán nevzal do úvahy správanie spotrebiteľa. Negatívne správanie dotknutého spotrebiteľa, ktoré priamo ovplyvňuje možnosť normálneho využívania služieb zo strany ostatných spotrebiteľov má za následok, že poskytnutie služieb takto sa správajúcemu spotrebiteľovi, nie je v prevádzkových možnostiach účastníka konania, a preto bol účastník konania oprávnený odmietnuť poskytnutie služby. Účastník konania poukazuje na to, že kto iný, ak nie kompetentný správny orgán, by mal stanoviť hranicu, kedy správanie spotrebiteľa ešte požíva zákonnú ochranu, a kedy jeho správanie už prekročilo také medze, že už túto ochranu nepožíva. Výšku uloženej sankcie účastník konania nepovažuje za neprimerane vysokú, ale cíti sa nevinný, a preto by za takéto konanie nemal byť sankcionovaný vôbec. Účastník konania je na základe všetkých vyššie uvedených skutočností presvedčený, že si svoje povinnosti uvedené v zákone o ochrane spotrebiteľa plní a neporušuje ich. Ak by sa však SOI s predmetným názorom účastníka konania nestotožnila a bola by presvedčená, že akýmkoľvek jeho konaním došlo k akémukoľvek porušeniu povinností v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, tak účastník konania je toho

názoru, že charakter prípadného protiprávneho konania, jeho závažnosť, spôsob, ako aj následky dostatočne a preukázateľne neodôvodňujú udelenie pokuty vo výške 900,- €, na základe čoho účastník konania navrhuje, aby správny orgán prvého stupňa v zmysle § 57 ods. 1 Správneho poriadku napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že upustí od uloženia sankcie, takže účastníkovi konania neuloží žiadnu pokutu, resp. uloží mu pokutu v symbolickej výške 1,- €. V prípade, ak prvostupňový správny orgán odvolaniu v plnom rozsahu nevyhoví, účastník konania navrhuje, aby nadriadený orgán napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že upustí od uloženia sankcie, takže účastníkovi konania neuloží žiadnu pokutu, resp. uloží mu pokutu v symbolickej výške 1,- €, alebo aby napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil správnomu orgánu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti, ani dôkazy, ktoré by účastníka konania zbavovali zodpovednosti za zistený nedostatok.

Účastník konania ako predávajúci je povinný dodržiavať podmienky podnikania uvedené v príslušných právnych predpisoch vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa počas celej doby vykonávania svojej podnikateľskej činnosti. Správny orgán pri vydávaní rozhodnutia postupoval podľa ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa.

Podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa *„predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.“*

Účastník konania v odvolaní poukazoval na to, že návštevník fitnesscentra si v prípade, ak si veci ukladá v skrinke, túto skrinku zamyká vlastným zámkom, a nie zámkom patriacim účastníkovi konania. K tejto námietke odvolací orgán uvádza, že v tomto prípade nepovažuje za podstatné, kto je vlastníkom zámku, ktorým sa zamyká skrinka vo fitnesscentre účastníka konania. V tomto prípade jednoznačne účastník konania porušil zákaz používať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, pretože ustanovenie (bod 3. *Pokyny, obmedzenia a zákazy týkajúce sa návštevníkov*) uvedené v Prevádzkovom poriadku umiestnenom na webovom sídle účastníka konania www.fitup.sk: *„... Poskytovateľ nezodpovedá za stratu, odcudzenie, poškodenie alebo zničenie vecí užívateľa uložených v uzamykateľných skrinkách. ...“*, je v rozpore s ustanovením § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa. Toto ustanovenie odkazuje na § 52 - § 54 OZ, ktoré sa týka spotrebiteľských zmlúv. V ustanovení § 53 ods. 4 písm. d) OZ sa uvádza: *„Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu.“* Podľa § 433 OZ platí:

„(1) Prevádzkovateľ poskytujúci ubytovacie služby zodpovedá za škodu na veciach, ktoré boli ubytovanými fyzickými osobami alebo pre ne vnesené, ibaže by ku škode došlo aj inak. Vnesené sú veci, ktoré boli prinesené do priestorov, ktoré boli vyhradené na ubytovanie alebo na uloženie vecí alebo ktoré boli za tým účelom odovzdané prevádzkovateľovi alebo niektorému z pracovníkov prevádzkovateľa.

„(2) Ak je s prevádzkou niektorej činnosti spravidla spojené odkladanie vecí, zodpovedá ten, kto ju vykonáva, fyzickej osobe za škodu na veciach odložených na mieste na to určenom alebo na mieste, kde sa obvykle odkladajú, okrem ak by ku škode došlo aj inak.

*(3) **Zodpovednosť podľa odseku 1 a 2 sa nemožno zbaviť jednostranným vyhlásením ani dohodou.***

Podľa odvolacieho orgánu je nepochybne preukázané, že konaním účastníka konania došlo k porušeniu uvedených ustanovení (nakolko prevádzku fitnesscentra možno považovať za činnosť, s ktorou je spravidla spojené odkladanie vecí), za čo mu bola v súlade s ust. § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa uložená sankcia.

K námietke účastníka konania, v ktorej uviedol, že toto porušenie nebolo zo strany SOI v správnom konaní, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodnutia vytknuté, odvolací orgán uvádza, že tomu tak nie je. Uvedený nedostatok bol uvedený v inšpekčnom zázname zo dňa 14.06.2019, ako aj v rámci Oznámenia o začatí správneho konania zo dňa 25.07.2019.

Odvolačný orgán v danej súvislosti dodáva, že zodpovednosť účastníka konania ako predávajúceho je v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa koncipovaná na objektívnom princípe, tzn. že predávajúci za porušenie zákona zodpovedá bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nedbanlivosť), ako aj bez ohľadu na okolnosti, za ktorých k porušeniu zákona došlo. Zákon o ochrane spotrebiteľa neumožňuje kontrolnému orgánu prihliadnúť na žiadne subjektívne aspekty. Správny orgán je toho názoru, že účastník konania ako predávajúci je povinný poznať zákon a zabezpečiť vo svojej prevádzkarni jeho dodržiavanie, rovnako aj zaškoliť svojich zamestnancov tak, aby sa riadili zákonom pri výkone svojej činnosti. Okolnosti ospravedlňujúce, resp. vysvetľujúce nesplnenie povinnosti nemajú právny význam pri otázke zodpovednosti za toto porušenie. Je preto právne irelevantné, či mal účastník konania k protizákonnému konaniu motív alebo nie.

Odvolačný orgán poznamenáva, že SOI ako orgán dozoru účastníka konania v prvom rade sankcionuje za porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona o ochrane spotrebiteľa. K naplneniu skutkovej podstaty tohto správneho deliktu stačí kontrolnému orgánu zistiť, že v dôsledku porušenia povinnosti zodpovednou osobou došlo k ohrozeniu práv spotrebiteľa. Treba však zdôrazniť, že poškodením spotrebiteľa zo strany účastníka konania je už aj samotné zníženie rozsahu spotrebiteľových práv priznaných mu zákonom. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolačný orgán zároveň uvádza, že v prípade vzťahu „predávajúci – spotrebiteľ“, vystupuje spotrebiteľ ako laik, ktorému je potrebné venovať špeciálnu starostlivosť a predávajúci vystupuje ako odborník, ktorý pri svojej činnosti ovláda a dodržiava všetky podmienky predaja.

Pokiaľ ide o výšku samotnej sankcie, tak podľa odvolacieho orgánu je zmenená výška pokuty primeraná. Pokuta bola udelená v zákonom rozpätí a na dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby. Správny orgán pri ukladaní pokuty zvažil všetky okolnosti prípadu, závažnosť a rozsah porušenia povinnosti účastníkom konania, pričom odvolací orgán považuje výšku zmenenej pokuty za primeranú.

Odvolačný orgán trvá na kontrolných zisteniach, uvedených v inšpekčnom zázname zo dňa 23.05.2019 a zo dňa 14.06.2019 v súvislosti so zisteným porušením povinnosti podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa. Za zistený nedostatok zodpovedá účastník konania v plnom rozsahu. Na základe hore uvedených skutočností pokladá odvolací orgán skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú. Správny orgán nezistil v odvolacom konaní dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží predávajúcemu za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 eur, za opakované porušenie povinnosti počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur, ak odsek 6 neustanovuje inak.

Podľa § 24 ods. 6 cit. zákona „*ak ide o menej závažné porušenie povinnosti podľa odseku 1, na základe postupu podľa odseku 5, orgán dozoru môže pred rozhodnutím o uložení pokuty povinného vyzvať, aby upustil od protiprávneho konania a v určenej lehote vykonal opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania. Vo výzve orgán dozoru oznámi následky protiprávneho konania, určí povinnému primeranú lehotu na výkon opatrení na ich nápravu a poučí ho o následkoch v prípade ich nevykonania. Ak povinný upustí od protiprávneho konania a vykoná opatrenia podľa predchádzajúcej vety, orgán dozoru nevydá rozhodnutie o uložení pokuty. Ak povinný neupustí od protiprávneho konania a nevykoná opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania oznámených vo výzve v určenej lehote, orgán dozoru rozhodne o uložení pokuty podľa odseku 1.*“ Odvolačný orgán je toho názoru, že v danom prípade sa jedná o závažné porušenie povinnosti podľa odseku 1, a to vzhľadom na nižšie uvedené dôvody (porušenie práv spotrebiteľov).

Podľa § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa „*pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.*“

Pri určení výšky pokuty bolo prihliadnuté na to, že účastník konania do Prevádzkového poriadku uviedol ustanovenie, ktoré bolo v rozpore s § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa. Týmto konaním účastník konania porušil zákaz používať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, keď podmienka stanovená účastníkom konania vnášala značnú nerovnováhu do práv a povinností zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, nakoľko obmedzovala spotrebiteľa na právach vyplývajúcich zo zodpovednosti za škodu. Pri určovaní výšky sankcie správny orgán zohľadnil aj skutočnosť, že účel právnych predpisov poskytujúcich spotrebiteľom, ktorí uzatvárajú spotrebiteľské zmluvy zvýšenú ochranu, nebol z dôvodov porušenia povinnosti splnený. Používať neprijateľné zmluvné podmienky vo vzťahu k spotrebiteľovi považuje odvolací orgán za závažné porušenie zákonom stanovených povinností, keďže takéto konanie je spôsobilé priamo poškodiť spotrebiteľa vo forme majetkovej ujmy (spotrebiteľ si vzhľadom na znenie prevádzkového poriadku neuplatní zodpovednosť za škodu, hoci má na uvedené zákonný nárok). Spotrebiteľ v dobrej viere uzaviera zmluvu s predávajúcim, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkané služby koná profesionálne a so znalosťou ponúkaných služieb, čo zodpovedá poctivému prístupu v podnikaní. Správny orgán prihliadol na obsah neprijateľnej podmienky a na mieru, v akej je spôsobilá ohroziť oprávnený záujem spotrebiteľa a jeho základné práva ustanovené v § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa. Spotrebiteľ často vzhľadom na nedostatok skúseností v danej oblasti (v porovnaní s predávajúcim), nie je objektívne schopný posúdiť charakter a možný dopad jednotlivých zmluvných podmienok, ktoré ho v konečnom dôsledku môžu pri nedodržaní dobromyseľnosti a odbornej starostlivosti zo strany predávajúceho poškodiť. Požiadavka ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľských zmluvných vzťahoch je pretavená do zákazu používania neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, pričom v predmetnom prípade nebola naplnená.

Správny orgán pri určovaní výšky pokuty prihliadol aj na to, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v ustanovení § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ má okrem iného právo na informácie, ako aj právo na ochranu svojich ekonomických záujmov, vzhľadom na zistený nedostatok, v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol.

Pri určení výšky pokuty boli zároveň zohľadnené aj následky protiprávneho konania účastníka konania spočívajúce jednak v porušení práva spotrebiteľa na informácie, ako aj práva na ochranu jeho ekonomických záujmov, a jednak v porušení tomu zodpovedajúcej povinnosti účastníka konania. Z hľadiska miery zavinenia správny orgán prihliadol aj na skutočnosť, že účastník konania ako predávajúci, je nositeľom objektívnej zodpovednosti za zistený nedostatok bez ohľadu na okolnosti, ktoré spôsobili jeho vznik.

Takisto správny orgán prihliadol aj na charakter protiprávneho konania, ktorý predstavuje súhrn tohto konania spočívajúci vo vyššie uvedených skutočnostiach, na ktoré bolo zo strany správneho orgánu pri určovaní výšky pokuty prihliadnuté.

Správny orgán má za to, že pokuta uložená v tejto výške je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze a hľadiská, pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu a charakteru porušenia zákona.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci, na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku bolo I. stupňové rozhodnutie zmenené tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.